

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-4506
Den 27. april 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1011 (MOF alm. del) stillet 5. marts 2021 efter ønske fra Signe Munk (SF).

Spørgsmål nr. 1011

"Vil ministeren kommentere sagen om flere hundrede tons elektronikaffald, der nu står opmagasineret i Tim og Bording, efter at virksomheden Fragmentum i 2018 overtog store mængder affald fra en konkursramt virksomhed, Danweee Recycling, jf. temaet "Det efterladte affald" hos TV MidtVest (www.tvmidtvest.dk/tema/det-efterladte-affald)? Og vil ministeren supplere med at besvare følgende generelle spørgsmål om 'affaldsturisme' og 'nomadeaffald' i Danmark:

- Hvordan er kommunerne – eller andre myndigheder - i lovgivningen forpligtet til at sikre, at drift af genanvendelsesvirksomheder, herunder oplagring af affald til genbrug og bortskaffelse af affald, er forsvarlig, og at ejer og ansøger er seriøs? Findes der et register med oplysninger om virksomhedsejere eller enkeltpersoner, der tidligere har modtaget domme for overtrædelser m.v.?
- Findes der en udvidet tilsynsforpligtelse, når kommunerne får kendskab til eller konstaterer gentagne uregelmæssigheder enten gennem eget tilsyn eller ved oplysninger fra borgere, politi m.v.?
- Fungerer kommunernes tilsyn tilfredsstillende, og skal vi leve med, at der af og til dukker brodne kar op og skaber problemer, eller vil ministeren præcisere tilsynsforpligtelsen eller med andre tiltag forbedre kommunernes muligheder og forpligtelser, så sådanne tilfælde i videst muligt omfang forbydes og i modsat tilfælde opdages tidligere, end det i dag er tilfældet?
- Er der efter ministerens opfattelse behov for at være særlig opmærksom på 'cowboyvirksomheder', hvor ejeren modtager affald mod betaling uden efterfølgende forsvarlig behandling og genbrug af affaldet? Hvor mange sager – behandling, opbevaring, uheld, spild m.v. - er de seneste år konstateret ved tilsyn, og hvor mange af disse har ført til politianmeldelse og dom henholdsvis frifindelse? Hvor mange af disse sager har involveret import eller eksport af affald?
- Vil ministeren gennemgå lovgivningen for at sikre, at vi har de bedste betingelser for at undgå, at elektronikaffald og andet farligt affald kommer på afveje eller fører til uheld til gene og risiko for naboer og med risiko for grundvand, miljø og sundhed?
- Hvad er den nuværende strafferamme, og mener ministeren, at der er behov for stramninger?"

Svar

Som nævnt i min foreløbige besvarelse af dette spørgsmål, så vil jeg, for så vidt angår min holdning til sagen om Fragmentum og virksomhedens håndtering af elektronikaffald overtaget fra DanWEEE, henvise til min besvarelse af MOF spørgsmål 945 (alm. del). Jeg mener ikke, at elektronikaffald skal

have lov til at ligge oplagret så længe uden at blive behørigt behandlet, og jeg vil arbejde for at undgå en lignende sag i fremtiden. Mit ministerium har udarbejdet en redegørelse om forløbet i en anden sag om en elektronikaffaldsvirksomhed. Redegørelsen peger på en række læringspunkter, som myndighederne også – når de er effektueret - vil kunne bruge fremover i en mere effektiv myndighedsbehandling af virksomheder som Fragmentum. Det er bl.a. læringspunkter, der skal medvirke til at sikre hurtigere sagsbehandling, tidsfrister, og bedre koordinering af de forskellige affaldstilsyn med henblik på hurtigere gennemstrømning af affald i virksomhederne, så det ikke hober sig op.

Det er den enkelte virksomhed, der har ansvar for og er forpligtiget til at sørge for, at alle tilladelser er i orden. Godkendelsespligtige virksomheder efter miljøbeskyttelseslovens regler skal ansøge om og modtage en afgørelse om miljøgodkendelse forud for, at driften på virksomheden kan påbegyndes. Herved sikrer miljømyndigheden, at der sættes de nødvendige krav og vilkår til, at virksomheden kan drives på stedet uden væsentligt at påvirke mennesker og miljø.

Myndighederne har mulighed for i sagsbehandlingen at lægge vægt på, om den ansvarlige ledelse på en virksomhed er egnet til at drive godkendelsespligtig virksomhed både i forhold til eksisterende og fremtidige driftsforhold. Myndigheden kan stille skærpede vilkår, herunder om krav om sikkerhedsstillelse eller helt nægte virksomheden miljøgodkendelse, når selskabet eller en i den ansvarlige personkreds har mistet miljøansvarligheden.

Miljøstyrelsen administrerer et register over de personer og selskaber, der har mistet deres miljøansvarlighed. Det er henholdsvis anklagemyndigheden og tilsynsmyndigheden, der har pligt til at indberette de nødvendige oplysninger til Miljøstyrelsen. Således skal anklagemyndigheden indberette de relevante sager, der afsluttes ved dom eller bødevedtagelse til registeret, og tilsynsmyndigheden skal indberette forhold om gæld som følge af selvhjælpshandlinger, jf. lovens § 40 b, stk. 2.

Miljøstyrelsen oplyser følgende om miljøtilsynet og om antallet af sager, som jeg kan henholde mig til:

”Regler om tilsyn fremgår af kapitel 9 i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse 1218 af 25. november 2019 (*miljøbeskyttelsesloven*). Det er kommunen, der fører *generelt* tilsyn med, at loven og de regler der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes, jf. miljøbeskyttelseslovens § 65. Kommunalbestyrelsen har således en almindelig tilsynspligt med forhold, der indebærer overtrædelser af loven, herunder med, om aktiviteter drives uden den lovbefalede godkendelse eller tilladelse. Tilsynspligten, jf. miljøbeskyttelseslovens kapitel 9, medfører endvidere en pligt for tilsynsmyndigheden til at standse ulovligheder. Efter miljøbeskyttelseslovens § 68 har tilsynsmyndigheden utvetydig pligt til at foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning. Miljøstyrelsens vejledning om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven indeholder retningslinjer om administrativ håndhævelse og om eventuel strafferetlig forfølgning.

I henhold til miljøbeskyttelsesloven har kommunen en almindelig pligt til at foretage nærmere undersøgelser, hvis den modtager klager, som ikke åbenbart er grundløse. Fsva. behandling af klager, kan der i øvrigt henvises til Miljøstyrelsens digitale wiki-vejledning om miljøtilsyn. (https://oldwiki.mst.dk/Tilsyn.Udf%C3%B8relse%20af%20tilsyn.ashx#Tilsyn.Udf_c3_b8relse+af+tilsyn-Myndighed_Tilsyn_efter_klage_13)

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at det er en forudsætning for opfyldelse af kommunernes tilsynspligt, herunder kravet om tilrettelæggelse af miljøtilsynet efter reglerne i miljøtilsynsbekendtgørelsen, at

kommunen *desuden* fører en aktiv og opsøgende indsats for at finde frem til de virksomheder og husdyrbrug m.v., som er omfattet af miljøtilsynsbekendtgørelsens krav om tilrettelæggelse af tilsynet.

Miljøstyrelsen har udarbejdet en særlig vejledning til, hvad kommunen kan foretage sig for at få kendskab til virksomheder i kommunen, som kommunen skal føre planlagte og regelmæssige tilsyn med, men som ikke er kendt af kommunernes miljøtilsynsførende: ”*Vejledning om fremskaffelse af virksomhedsoplysninger*”. Vejledningen kan tilgås på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Miljømyndighederne afgiver i dag data til Miljøstyrelsen blandt andet om, hvilke håndhævelser der meddeles til den enkelte virksomhed. Disse data indeholder oplysninger om håndhævelsestype, dato for håndhævelsen og status, dvs. om håndhævelser er meddelt, påklaget eller efterlevet. Data indeholder i dag ikke oplysninger om, hvilke miljøforhold der er håndhævet.

I den 3-årige periode 2017-2019 har miljømyndighederne for de godkendelsespligtige virksomheder samlet indberettet i alt 126 påbud/forbud. Miljøstyrelsen har ingen oplysninger om, hvor mange af de meddelte forbud/påbud, der omhandler § 33-overtrædelser om ulovlig drift uden miljøgodkendelse eller andre forhold.

Miljøstyrelsen modtager endvidere oplysninger fra miljømyndighederne om, hvor mange sager der er indgivet til politiet. Det drejer sig om i alt 31 anmeldelser i perioden 2017-2019. Miljøstyrelsen har ikke oplysninger om, hvilke håndhævelser der fører til politianmeldelse, eller hvilke politianmeldelser der fører til dom/frifindelse.”

Om strafferammer kan jeg oplyse, at strafferammen for overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven er bøde, som i grove tilfælde kan stige til fængsel i 2 år. Ved udmåling af bødestraf er det skærpende, hvis overtrædelserne er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv. Strafferammen suppleres af regler om konfiskation af eventuel opnået fortjeneste og af regler i straffeloven om alvorlig miljøkriminalitet med en strafferamme på 6 års fængsel. Strafniveaulet i miljøbeskyttelsesloven blev senest skærpet i 2008 ved en ændring af miljøbeskyttelsesloven. Miljøstyrelsen følger udviklingen, og jeg vil derfor gerne se på, om vores strafniveau generelt er passende i dag, eller om der er behov for nye tiltag.

Jeg er nu blevet gjort opmærksom på, at der er eksempler på virksomheder, der etablerer sig uden forudgående miljøgodkendelse, og som modtager affald uden at sørge for at få det behandlet, og at myndighederne tilsyneladende har udfordringer med disse virksomheder. Alle virksomheder skal følge reglerne. Jeg vil bede Miljøstyrelsen om at undersøge, hvor udbredt problemet er, og på den baggrund vil jeg vurdere, om der er behov for tiltag.

Lea Wermelin

/

Nina Møller Porst